

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 16C/379/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115221611
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3115221611.3

Rozhodnutie

Okresný súd Trenčín, v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom: Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, práv. zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO:36 613 843, proti žalovanej : C. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX F., o zaplatenie 1.094,78 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a** .

Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu súdu dňa 01.10.2015 sa právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.094,78 eur a úrokov z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 1.094,78 eur od 16.08.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že veriteľ ako banka uzavrel s dlžníkom dňa 23.03.2009 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,68 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 450,- eur a bola povinná platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 15,- eur. Dlžný zostatok predstavuje celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy a jej platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch, právny predchodca žalobcu vystavil ku dňu 31.07.2015 výpis z bankovej knihy s konečným stavom na úhradu vo výške 1.094,78 eur predstavujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady. Žalovaná si nespĺnila povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z účtu klienta, t.j. do dňa 15.08.2015 a dlžný zostatok predstavuje sumu 1.094,78 eur. Okrem toho mu vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka v platnom znení vo výške určenej Nariadením Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 16.08.2015 do zaplatenia. Podaním doručeným súdu dňa 23.05.2016 žalobca žalobu doplnil a uviedol, že žalovaná vyčerpala z úverového rámca sumu 640,- eur a uhradila sumu 630,- eur, plnila riadne a včas splátky od 04/2009 do 02/2012, s úhradou splátok od 03/2012 do 06/2012 bola v omeškaní a nasledujúce splátky už žalovaná neuhradila. Žalobca poukázal na to, že žalovaná suma pozostáva z debetných operácií v sume 640,- eur, poplatkov za vyhotovenie a zaslanie výpisov, za bezhotovostný prevod, za správu kartového účtu, za znovuvytlačenie PN, za výber hotovosti z bankomatu, z nákladov vymáhania do vyhlásenia okamžitej splatnosti, za postúpenie pohľadávky na vymáhanie, z nákladov mandátnej správy a z nákladov na vymáhanie po vyhlásení okamžitej splatnosti v celkovej sume 198,65 eur, ďalej z riadneho úroku 768,80 eur, úrokov z omeškania 117,33 eur po odčítaní úhrad žalovanej vo výške 630,- eur. Podaním doručeným súdu dňa 13.11.2017

žalobca uviedol, že boli splnené všetky podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže žalovaná bola v omeškaní so splnením čo i len časti svojho záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kal. dní a zároveň bola veriteľom opakovane vyzývaná na úhradu omeškaných splátok výzvou zo dňa 28.07.2012 a 09.09.2012.

3. Vzhľadom na to, že žalovaná pohľadávka bola postúpená na žalobcu po podaní žaloby, súd uznesením č.k. 16C/379/2015-51 zo dňa 06.10.2017 pripustil zmenu žalobcu.

4. Žalovaná sa k veci písomne vyjadrila podaním doručeným súdu dňa 26.06.2018 a uviedla, že nepopiera, že predmetnú úverovú zmluvu o kreditnej karte uzatvorila, ale sumu, ktorú vyčerpala, riadne uhradila. Pokiaľ mal žalobca vedomosť o tom, že posledný jej výber bol zo dňa 24.02.2012, mohol si už od tohto dňa uplatniť svoj nárok, čo neurobil a viedol ďalej na karte len sankčné úroky, poplatky a náklady na vymáhanie, čo považuje za neseriózne. Z tohto dôvodu považuje nárok tiež za premlčaný v celom rozsahu. Poukázala na to, že úverová zmluva nemá všetky náležitosti vyžadované zákonom, a preto sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Okrem toho, odmietla poistenie, i napriek tomu si žalobca uplatňuje aj poplatky na poistné. Namietla aj aktívnu legitimáciu žalobcu, keďže neobdržala od právneho predchodcu žalobcu ani žalobcu žiadnu výzvu na plnenie omeškaných splátok, čím neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, na listoch bol totiž uvedený subjekt, s ktorým nebola v žiadnom vzťahu. Preto žiadala žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

5. Vo veci súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu aj žalovaná. Títo na pojednávaní uzatvorili zmier, podľa ktorého žalovaná sa zaviazala uhradiť žalobcovi sumu 1.094,78 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne z tejto sumy od 16.08.2015 do zaplatenia, vrátane náhrady trov konania v celom rozsahu vo výške 475,56 eur, s tým, že žalovaná dlžnú sumu bude povinná uhrádzať v mesačných splátkach vo výške 20,- eur, počnúc mesiacom august 2018 vždy k 15. dňu každého kalendárneho mesiaca, a to pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Tento zmier súd ale uznesením vyhláseným za účasti oboch strán sporu na pojednávaní neschválil pre jeho rozpor so všeobecnými právnymi predpismi, konkrétne pre rozpor so zákonom č. 258/2001 Z.z., toto uznesenie ústne odôvodnil, poučil strany, že proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie, a preto ďalej na pojednávaní konal o predmete konania tak, ako bol tento vymedzený žalobou.

6. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní uviedol, že zotrúva na všetkých doterajších písomných vyjadreniach tak, ako tieto boli doručené súdu. K námietkam žalovanej, ktoré vzniesla vo svojom písomnom podaní uviedol, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný, pričom k tejto okolnosti, ako aj k dodržaniu podmienok na postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o pohľadávkach, poukázal na podanie zo dňa 8.11.2017, na ktorom v celom rozsahu zotrval. K vznesenej námietke premlčania uviedol, že podľa vedomostí právneho zástupcu žalobcu žaloba mala byť na súde podaná dňa 29.9.2015, hoci rešpektuje podaciu pečiatku súdu na žalobe, kde je uvedený dátum 1.10.2015. Ak by súd ale aj vychádzal z dátumu zosplatnenia uvedeného v prílohe zmluvy o postúpení pohľadávok, potom má zato, že premlčacia doba by mala byť 4 ročná, keďže ide o zmluvu o úvere, ktorá je absolútnym obchodom, a preto nárok žalobcu nie je premlčaný. Žalovaná zotrvala na svojich námietkach podľa písomného vyjadrenia k žalobe, uviedla, že nerozporuje, že uzavrela predmetnú zmluvu o úvere ani to, že vyčerpala toľko koľko tvrdí žalobca a tiež nenamieta ani tvrdenie o tom, že uhradila spolu 630,- eur, ako uviedol žalobca.

7. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

8. Súd nemal pochybnosti o tom, že žalovaná vyplnila a podpísala dňa 18.03.2009 žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Triangel, na základe ktorej v rámci schváleného úverového rámca 300,- eur a štandardnej mesačnej splátky 10,- eur požiadala o vydanie karty. Táto jej žiadosť bola akceptovaná právnym predchodcom žalobcu dňa 23.03.2009.

9. Podľa výpisu z pôžičkovej karty Triangel od č.l. 9 po č.l. 13 boli od 31.03.2009 do 31.07.2015 vykonané transakcie (debetné a kreditné operácie), pri vyznačení počiatočného stavu 0,- eur, konečného stavu k 31.07.2015 - 1.094,78 eur pre kartu s vyznačením konečného čísla XXXX. Sumár debetných transakcií bol uvedený vo výške - 1.733,08 eur a kreditných transakcií + 638,30 eur.

10. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi Všeobecnou úverovou bankou a.s. a žalobcom dňa 01.10.2015 (po podaní žaloby) postúpil pôvodný veriteľ svoju pohľadávku voči žalovanej na žalobcu, v dôsledku čoho súd aj pripustil zmenu žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené listom zo dňa 22.10.2015 (č.l. 57), ktoré bolo doručované podľa priloženého poštového podacieho hárku žalovanej na adresu jej pobytu. Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok predmetom postúpenia bola pohľadávka v celkovej sume istiny 445,72 eur, poplatkov 154,67 eur, úrokov 409,11 eur a sankčných úrokov 125,26 eur. Ďalej je v nej uvedené, že žalovaná uhradila sumu 630,- eur a ako dátum zosplatnenia úveru je uvedený deň 30.09.2012.

11. Žalobca predložil ďalej súdu sadzobník poplatkov (č.l. 47), z ktorého vyplývajú sadzby poplatkov účtovaných na ľarchu úverového účtu žalovanej, ako poplatky za bezhotovostný prevod, za vyhotovenie a zaslanie výpisu, za výber z bankomatu v SR a krajinách eurozóny, za znovuvytlačenie PIN, ďalej administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky, poplatok za postúpenie pohľadávky na vymáhanie, za správu kartového účtu, ako aj sadzbu riadneho úroku a úrokov z omeškania.

12. Právny predchodca žalobcu v súvislosti s omeškáním žalovanej s úhradou úveru adresoval žalovanej výzvu zo dňa 28.07.2012, kde vyzval žalovanú k okamžitej úhradu dvoch povinných mesačných splátok v omeškání zo zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty Triangel č. XXXXXXXXXXXX v sume omeškaných splátok 42,76 eur. Ďalej ju vyzýval na úhradu dlhu aj výzvou zo dňa 09.09.2012, pričom dlh bol vyčíslený na sumu 70,14 eur. Súčasne bola žalovaná upozornená na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Samotná listina, ktorou by veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, ale súdu nebola predložená. Z listinných dôkazov predložených žalobcom vyplýva, že mimoriadna splatnosť mala byť vyhlásená dňa 30.09.2012.

13. Záonné ustanovenia:

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 2, písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (1) Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. (2) Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 4 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

14. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jeho činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dňa 23.03.2009 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, v zmysle ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej úverový limit vo výške 300,- eur.

15. Súd vzhľadom na námietku žalovanej v konaní ustálil, že žalobca je vo veci aktívne vecne legitimovaný. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. (účinného v čase postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe,

ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. Súd mal totiž v konaní preukázané, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky zmluvou zo dňa 01.10.2015 v omeškaní s úhradou dlhu, ktorého splatnosť, ako bolo v konaní ustálené, nastala dňa 30.09.2012. Na omeškanie bola pritom opakovane vyzývaná veriteľom, ako to vyplýva z predložených výziev adresovaných žalovanej zo dňa 28.07.2012 a 09.09.2012. Pokiaľ žalovaná tvrdila, že jej ich doručoval subjekt nazvaný ako Slovenské kreditné karty, s ktorým nebola v zmluvnom vzťahu, súd konštatuje, že tak, ako vyplýva z päty oboch výziev (v spodnej časti), odosielateľom týchto výziev bola spol. Consumer Finance Holding, a.s., ktorá v danej veci konala v mene veriteľa, ako to vyplýva aj z úverovej zmluvy, ktorú za veriteľa (VÚB, a.s.) tiež uzatvárala so žalovanou spol. Consumer Finance Holding, a.s. ako splnomocnený zástupca veriteľa, čo v konaní nebolo rozporované. To znamená, že tieto listy - výzvy súd posudzoval ako výzvy veriteľa na plnenie záväzku v omeškaní, a teda veriteľ si splnil povinnosť písomne dlžníka vyzvať na plnenie záväzku. Okrem toho súd dodáva, že k postúpeniu pohľadávky došlo riadnou písomnou zmluvou zo dňa 01.10.2015 (č.l. 20) a o postúpení pohľadávky bola žalovaná upovedomená zo strany pôvodného žalobcu (spol. VÚB, a.s.) ako postupcu listom zo dňa 22.10.2015 (č.l. 57), ktorý jej bol preukázateľne doručovaný podľa priloženého poštového podacieho hárku (č.l. 58), a to na adresu jej pobytu, na ktorú jej aj súd v tomto konaní doručuje všetky písomnosti. To znamená, že boli splnené predpoklady na platné postúpenie žalovanej pohľadávky na žalobcu, a ten je preto v konaní aktívne vecne legitimovaný.

16. Súd preto pristúpil k preskúmaniu úverovej zmluvy. Po jej preskúmaní však zistil, že jej obsahom je len dohoda o výške úverového rámca a štandardnej mesačnej splátky. Z výpisu z kartového účtu však vyplýva, že žalobca na jeho farchu účtoval aj úroky a poplatky. Neurčenie úrokov a poplatkov v spotrebiteľskej zmluve má v zmysle § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. za následok, že žalobca takéto úroky a poplatky nemôže od spotrebiteľa požadovať. Je vysoko pravdepodobné, že spotrebiteľia pri uzatváraní zmluvy podrobne neskúmajú obchodné podmienky ani cenníky, a preto zákon ako podmienku pre uplatnenie týchto nárokov vyžaduje, aby boli uvedené priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere a tým umožnili spotrebiteľovi získať informáciu o týchto nákladoch spojených s úverom. Veriteľ v danom prípade navodzoval dojem, že dlžník je povinný vrátiť len poskytnutý úverový rámec.

17. Súd okrem toho zistil, že v zmluve neboli uvedené, okrem účtovaných úrokov a poplatkov, ani ďalšie náležitosti, a to: konečná splatnosť úveru podľa § 4 ods. 2 písm. g/, termíny splátok podľa § 4 ods. 2 písm. i/, celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 písm. j/, priemerná hodnota RPMN podľa § 4 ods. 2 písm. k/ cit. zákona a z uvedených dôvodov (čo i len pri absencii jednej z týchto náležitostí) sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V konečnom dôsledku, v zmluve nie je uvedená ani výška úrokovej sadzby podľa § 4 ods. 2 písm. h/ cit. zák., nakoľko na liste 2 zmluvy v pravo dole malým písmom sa síce uvádza úroková sadzba 22,68% ročne, ale uvedené je len príkladné („za predpokladu, že bude schválená takáto úroková sadzba, bude RPMN taká, ako je tam uvedené“), a teda z uvedeného jednoznačne nevyplýva, či aj v tomto konkrétnom prípade daný predpoklad platí, a teda či aj v tomto prípade bola žalovanej schválená úroková sadzba 22,68% ročne a či sa tento predpoklad na ňu vôbec vzťahuje.

18. Okrem toho súd konštatuje, že ani hodnota RPPMN v zmluve nie je riadne uvedená, a teda by chýbala aj náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. j/. V zmluve je síce uvedený informatívny výpočet hodnoty RPMN, avšak tento výpočet je len príkladný, indikatívny, bez toho, aby vychádzal z reálnych parametrov žalovanej poskytnutého úveru. Indikatívny prepočet RPMN totiž predpokladá, že klient vyčerpá spotrebiteľský úver platbou kartou u obchodníka dňa 01.01.2009, hoci v tento deň ešte úverová zmluva nebola ani uzatvorená, a teda čerpanie úveru v tento deň nie je možný, rovnako tak bolo predpokladané, že úver bude splatený dňa 15.02.2009, čo je tiež dátum, ktorý predchádzal dňu uzatvorenia zmluvy, tiež sa pri výpočte RPMN predpokladalo, že úverový rámec poskytnutý žalovanej bol vo výške 80,- eur a výška splátky vo výške 81,36 eur, čo absolútne nezodpovedalo parametrom úveru poskytnutého žalovanej. V zmluve uvedený príkladný výpočet RPMN neodzrkadľuje skutočné

podmienky poskytnutia úveru žalovanej, a preto by naň nebolo možné prihladať, keďže tento nemá žiadnu výpovednú hodnotu. Z údajov dostupných v čase uzavretia zmluvy je pritom možné vždy uviesť do zmluvy údaj o RPMN na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, a tak naplniť požiadavku uvedenú v § 4 ods. 2 písm. j/. Bolo povinnosťou veriteľa v zmluve uviesť presný a nie len príkladný (indikatívny) výpočet RPMN

19. Vzhľadom na uvedené chýbajúce náležitosti zmluvy súd vyhodnotil podľa § 4 ods. 3 cit. zákona úver ako bezúročný a bez poplatkov, preto žalobca má nárok iba na zaplatenie istiny bez úrokov a poplatkov po odčítaní realizovaných platieb, a preto súd žalobu v časti úrokov a poplatkov zamietol. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaná vyčerpala sumu 640,- eur, a rovnako ani to, že súčet úhrad žalovanej predstavoval sumu 630,- eur, nezaplatený zostatok istiny by tak predstavoval sumu 10,- eur. Nezaplatený zvyšok istiny by však bolo možné priznať iba vtedy, pokiaľ by tento nebol premlčaný, keďže žalovaná vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku. Spoukazom na to preto súd prioritne skúmal, či je vznesená námietka premlčania dôvodná.

20. Súd na posúdenie premlčania aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce otázku premlčania, hoci právny vzťah založený medzi stranami vyplýva zo zmluvy upravenej v Obchodnom zákonníku. Pri spotrebiteľských zmluvách, ktoré predstavujú širší pojem, má z hľadiska aplikovateľnosti absolútnu prednosť Občiansky zákonník, keďže aplikácia Obchodného zákonníka prichádza do úvahy až po uplatnení spotrebiteľského práva. Inými slovami musí z hľadiska poradia aplikovateľnosti v prípade spotrebiteľských zmlúv Obchodný zákonník celkom alebo z časti ustúpiť nutnej prioritnej aplikácii spotrebiteľského práva v širšom slova zmysle, t.z. aplikácii Občianskeho zákonníka. Normy obchodného práva sú totiž v prípade spotrebiteľských zmlúv použiteľnými len vtedy, ak neodporujú úprave, ktorá tu má z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a predpisoch vydaných na jeho vykonanie. Nepopierajúc povahu zmluvy o úvere ako absolútneho obchodu, na otázku premlčania je teda potrebné vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie.

21. Takéto pravidlo je ustálené v aplikačnej praxi súdov, ktoré riešenie odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení pod sp. zn. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19. júna 2013, v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z autentického výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občiansky zákonník bude použitý, pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania, otázky úpravy ručenia zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne, aj keby sa na právny režim mala použiť právna úprava Obchodného zákonníka. V súdnej praxi bola opakovane táto otázka už riešená, napríklad aj podľa rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/130/2011 zo dňa 06.03.2012 bolo ustálené: Odvolací súd uzavrel, že právny vzťah medzi účastníkmi založený zmluvou o úvere je nevyhnutné posudzovať podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom uvedené je nevyhnutné spotrebiteľský právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať vždy podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a nie podľa všeobecnej právnej úpravy obsiahnutej v Obchodnom zákonníku.

22. Predmetná vec je o spotrebiteľskej zmluve, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou. Ide o vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu. Teda ide o typický občianskoprávny vzťah. Je v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnú úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo. Niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na plynutie času a jeho dôsledky vrátane premlčania v typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi biznismenmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre spotrebiteľov výhodnejšia. Súd preto na vyhodnotenie dôvodnosti námietky premlčania aplikoval Občiansky zákonník.

23. Ako už bolo uvedené, nezaplatený zvyšok istiny (na ktorý by ako na jediný žalobcovi nárok vznikol), predstavuje sumu 10,- eur. Dlžná úverová istina je však podľa skutočností, ktoré v konaní vyšli najavo, premlčaná v celom rozsahu. Žalobca nepredložil súdu žiadnu konkrétnu listinu, ktorej obsahom by bolo oznámenie adresované žalovanej o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Údaj o zosplatnení úveru vyplýva ale z listiny predloženej žalobcom, a to z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky (č.l. 31), kde

je uvedené, že zosplatnenie bolo vykonané dňa 30.09.2012. Preto z tohto údajá súd vychádzal. Pokiaľ žalobca v podaní zo dňa 08.11.2017 uviedol, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť dňa 02.12.2012, takúto skutočnosť v konaní vôbec nepreukázal. Žalobca neprodukoval taký dôkaz, z ktorého by vyplynulo, že k vyhláseniu splatnosti úveru došlo neskôr, ako dňa 30.09.2012, ktorý dátum je uvedený v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok. Súd preto uzavrel, že splatnosť úveru nastala dňa 30.09.2012 a od tohto okamihu, ako od udalosti, od ktorej sa lehota začína (§ 122 ods. 2 CSP), tak začala plynúť 3 - ročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňom 30.09.2015 (streda). Pokiaľ žaloba bola podaná na súde dňa 01.10.2015, bola podaná až po uplynutí premlčacej doby, a preto súd konštatuje, že dlžný zostatok úverovej istiny v sume 10,- eur je premlčaný. Z tohto dôvodu súd žalobu zamietol nielen v časti úrokov a poplatkov (z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ako už bolo vyššie uvedené), ale aj v časti dlžnej úverovej istiny, keďže táto je premlčaná, a to vrátane úroku z omeškania na premlčanú istinu sa viažuci. Pokiaľ na pojednávaní žalobca tvrdil, že podal žalobu dňa 29.09.2015, potom takáto skutočnosť v konaní nevyšla najavo, pretože údaj o doručení žaloby súdu (01.10.2015) je obsiahnutý na podacej pečiatke súdu na č.l. 1 spisu, pričom žalobca nepreukázal, že by bol býval podal žalobu skôr, než v deň evidovaný na podacej pečiatke.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP, Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Vo výroku o trovách konania rozhodol súd podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia. Žalovaná bola plne úspešná, keďže súd žalobu zamietol, a preto má voči žalobcovi nárok na náhradu trov v konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a

exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.